

Ons Kabinet heeft korte metten gemaakt met het winnen van aardgas uit de Groningse bodem. Ook is besloten tot 2023 niet naar schaliegas te boren. Dat klinkt de tegenstanders van het gebruik van gas natuurlijk als muziek in de oren. Het betekent wel dat Nederland op zoek moet gaan naar alternatieven. Natuurlijk moeten die duurzaam zijn. Dat is nog geen gemakkelijke speurtocht. Mijn adviesbureau bestaat ruim vijftientig jaar. De eerste opdracht stond in het teken van kernenergie. Er was een samenvatting nodig van de uitspraken van de Tweede Kamer over de opslag van kernafval in de diepe ondergrond. Het resultaat was een vuistdik rapport. Sindsdien volg ik met belangstelling de discussies over de berging van kernafval. Ik heb de indruk dat dit dossier na elke nieuw kabinet ter sprake komt en vervolgens wordt doorgeschoven.

In een krantenknipsel van 17 februari 2011 staat dat Minister Verhagen het verstandiger vindt om pas over een paar jaar te beslissen wat er moet gebeuren met het radioactieve eindafval van kerncentrales. Hij verwachtte dat de kennis hierover en de mogelijkheden voor berging dan zouden zijn toegenomen. Ik vond de opvatting zo verrassend dat ik besloot het bericht te bewaren.

Onlangs heeft de Centrale Organisatie Voor Radioactief Afval de resultaten gepresenteerd van een onderzoek naar de ondergrondse opslag van radioactief afval. De berging wordt geacht 500 meter onder de grond plaats te vinden. Hiervoor is 1,4 vierkante kilometer nodig. De opslag gaat € 2 miljard kosten. In het onderzoek is uitgegaan van klei die vooral in het oosten van ons land voorkomt, maar het onderzoek noemt nog geen specifieke locatie. Ik ben nog geen bericht tegengekomen over het oprichten van een Centrale Organisatie Tegen Radioactief Afval.

Het ministerie van Economische zaken en Klimaat wil pas in het jaar 2100 een beslissing nemen over de ondergrondse eindberging en pas in 2130 daadwerkelijk tot opslag over te gaan. Het ministerie wil veel keuzes ophouden “omdat er komende decennia wellicht nieuwe inzichten ontstaan over bergingsmethoden”.

Dat is nog eens vooruitschuiven. Dat is misschien wel te billijken bij een zo met de ondergrond geplaagd ministerie. Naar mijn oordeel is dit wellicht een passende oplossing voor het radioactieve afval dat ontstaat bij het vervaardigen van radioactieve isotopen voor de geneeskunde. In de tussentijd zal zich vast een mogelijkheid aandienen in een bevriend land met een geheel andere geologische opbouw dan Nederland.

Een besluit tot het benutten van kernenergie kan naar mijn oordeel niet worden genomen zonder de discussie over de eindberging van kernafval te hebben gevoerd, inclusief een locatie waarvoor draagvlak bestaat. Dit lijkt mij een onmogelijke opgave. Dus:

Nee, bedankt